

- 2) Dodatek za wysługę lat, taki jak w postępowaniu przed sądem krajowym należy, w zakresie, w jakim stanowi warunek zatrudnienia, do zakresu zastosowania klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70, tak że pracownicy zatrudnieni na czas określony mogą sprzeciwiać się traktowaniu, które w odniesieniu do wypłaty tego dodatku jest, przy braku jakiegokolwiek obiektywnego uzasadnienia, mniej korzystne aniżeli traktowanie, z którego korzystają pracownicy zatrudnieni na czas nieokreślony znajdujący się w porównywalnej sytuacji. Tymczasowy charakter stosunku zatrudnienia niektórych funkcjonariuszy publicznych nie może stanowić sam w sobie powodu o charakterze obiektywnym w rozumieniu tej klauzuli porozumienia ramowego.
- 3) Sama okoliczność, iż przepis krajowy, taki jak art. 25 ust. 2 Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público (ustawy 7/2007 z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie podstawowego statutu funkcjonariuszy publicznych), nie zawiera żadnego odesłania do dyrektywy 1999/70, nie wyklucza możliwości, aby przepis ten mógł być uważany za środek krajowy dokonujący transpozycji tej dyrektywy.
- 4) Klauzula 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70, jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby mogła być powoływana przez urzędników tymczasowych wobec państwa przed sądami krajowymi w celu uzyskania uznania prawa do dodatku za wysługę lat, takiego jak dodatek trzyletni w postępowaniu przed sądem krajowym, w odniesieniu do okresu od momentu, w którym upłynął termin wyznaczony państwu członkowskim na dokonanie transpozycji dyrektywy 1999/70, do dnia wejścia w życie ustawy krajowej dokonującej transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem zgodności z relevantnymi przepisami prawa krajowego regulującymi przedawnienie.
- 5) Mimo istnienia w uregulowaniu krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy 1999/70 przepisu uznającego prawo urzędników tymczasowych do dodatków należnych z tytułu upływu trzech lat wysługi, lecz wykluczającego obowiązywanie tego prawa z mocą wsteczną, właściwe organy odnośnego państwa członkowskiego mają — zgodnie z prawem Unii i w związku z tym, że chodzi o bezpośrednio skuteczny przepis porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70 — obowiązek przyznania temu prawu do otrzymywania dodatku mocy wstecznej począwszy od momentu, w którym upłynął termin wyznaczony państwu członkowskim na dokonanie transpozycji tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — AceaElectrabel Produzione SpA przeciwko Komisji Europejskiej, Electrabel SA

(Sprawa C-480/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Warunek uprzedniego zwrotu przez beneficjenta wcześniejszej pomocy uznanej za przyznaną bezprawnie — Pojęcie „jednostka gospodarcza” — Wspólna kontrola sprawowana przez dwie różne spółki dominujące — Przeinaczenie zarzutów podniesionych w skardze — Błędy i braki uzasadnienia)

(2011/C 55/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: AceaElectrabel Produzione SpA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo i M. Merola, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: V. Di Bucci, pełnomocnik), Electrabel SA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo i M. Merola, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 8 września 2009 r. w sprawie T-303/05 ACEAElectrabel Produzione SpA przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/598/WE z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie pomocy państwa, którą Włochy — region Lazio — zamierzają udzielić celem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. 2006, L 244)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) AceaElectrabel Produzione SpA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Electrabel SA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Minerva Kulturreisen GmbH przeciwko Finanzamt Freital

(Sprawa C-31/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 26 — Specjalny system dla biur podróży i organizatorów wycieczek — Zakres stosowania — Sprzedaż biletów do opery bez dodatkowych usług)

(2011/C 55/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minerva Kulturreisen GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Freital

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 26 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Specjalny system dla biur podróży — Sprzedaż biletów do opery bez świadczenia dodatkowych usług

Sentencja

Wykładni art. 26 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy dokonywać w ten sposób, że nie dotyczy on osobnej sprzedaży biletów do opery przez biuro podróży bez świadczenia usługi turystycznej.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Corman SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-131/10) (¹)

(Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 3 — Przedawnienie w zakresie postępowań — Termin — Zasady sektorowe — Rozporządzenie (WE) nr 2571/97 — Zróżnicowane stosowanie przepisów o przedawnieniu w przypadku popełnienia nieprawidłowości przez beneficjenta dotacji lub jego kontrahentów)

(2011/C 55/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corman SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładnia art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z

dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Przedawnienie w zakresie postępowań — Możliwość zastosowania wspólnotowych lub krajowych przepisów sektorowych w tej dziedzinie — Zróżnicowane stosowanie przepisów o przedawnieniu w przypadku popełnienia nieprawidłowości przez beneficjenta dotacji lub jego kontrahentów?

Sentencja

1) Ponieważ rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych nie przewiduje zasady przedawnienia w zakresie postępowań mającej zastosowanie do przelewu na odpowiedni rachunek zabezpieczeń ustanowionych w ramach czynności przetargowych w sektorze masła, koncentratu masła i śmietany, nie stanowi ono zasad sektorowych przewidujących „okres krótszy” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich. W konsekwencji czteroletni okres przedawnienia określony w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze tego ostatniego rozporządzenia ma zastosowanie do takiego przelewu, jednakże z zastrzeżeniem możliwości, jaką zachowują państwa członkowskie na mocy ust. 3 rzeczonego art. 3, do ustanowienia dłuższych okresów przedawnienia.

2) Ścigając nieprawidłowość w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 2988/95, państwa członkowskie zachowują możliwość stosowania dłuższych okresów przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, włączając w to, w kontekście rozporządzenia nr 2571/97, sytuacje, w jakich nieprawidłowości, za które powinien odpowiadać wybrany oferent, zostały popełnione przez jego kontrahentów.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-233/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/44/WE — Ocena ostrożnościowa przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego — Zasady proceduralne i kryteria oceny)

(2011/C 55/29)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i H. te Winkel, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciel: C. Wissels, pełnomocnik)